

17/12/2018

Els nivells de vitamina D són més baixos en pacients amb càncer de mama, en la regió mediterrània

Determinats nivells de vitamina D s'han relacionat amb l'aparició, pronòstic i supervivència del càncer de mama. En el següent article, s'han comparat els nivells de la vitamina D en dones diagnosticades de càncer de mama amb dones sanes, a la regió mediterrània. S'ha vist que en general la majoria de dones sanes manquen de vitamina D però les dones intervingudes per càncer de mama tenen nivells encara més baixos. S'ha conclòs remarcant la importància de quantificar la vitamina D en les pacients i la seva ingesta en cas necessari.

iStockPhoto: ChesireCat

La vitamina D es una hormona necessària per als nostres ossos i articulacions però també és molt important pel correcte funcionament de moltes cèl·lules arreu de l'organisme. Es fabrica principalment a la pell, quan ens toca el sol. Quan les persones manquen d'aquesta vitamina es pot produir una descalcificació dels ossos (disminució de la densitat mineral òssia) que pot provocar diverses malalties, entre elles la osteoporosis, que produeix un augment del risc de fractures òssies. Diversos estudis han relacionat els nivells de vitamina D amb la aparició, pronòstic i supervivència del càncer de mama. Aquest tipus de càncer és el més comú entre les dones, i la segona causa de mortalitat deguda a neoplàsies a Espanya.

Per aquest motiu, en un estudi recentment publicat a la revista Maturitas, s'han comparat els nivells de Vitamina D de dones postmenopàusiques diagnosticades amb càncer de mama (del grup més comú, aquell en el que les seves cèl·lules tenen positiu el receptor d'estrògens) amb els nivells de dones postmenopàusiques sanes de la mateixa regió mediterrània.

Les pacients estudiades són dones que s'han operat de càncer de mama i que són controlades i tractades al Hospital del Mar (cohort B-ABLE), a les que s'ha estudiat poc després de la intervenció quirúrgica, al cap de sis setmanes, o bé quan ha passat un mes després del últim cicle de quimioteràpia. A més, també s'han estudiat a llarg termini, entre dos i cinc anys després de ser operades. Les dades de les participants es van comparar amb dones sanes estudiades al departament de genètica de la Universitat de València, també una zona mediterrània.

En aquest estudi s'ha observat que, contràriament al que podríem esperar en una població de dones sanes amb el nostre clima assolellat, gairebé el 80% té nivells de vitamina D baixos (insuficients) i un 1.4% extremadament disminuïts. Aquests nivells encara són pitjors en les pacients intervingudes per càncer de mama, on després de la operació la gran majoria (un 93%) tenen la vitamina D baixa i gairebé la quarta part (un 24%) mostra nivells extremadament disminuïts. Passats entre 2 i 5 anys encara un 86% tenen poca vitamina D i un 17.7% té nivells realment baixos.

Però, a més, poc després de la operació, les pacients que han rebut quimioteràpia encara tenen menys vitamina D ja que 1 de cada 3 la té extremadament disminuïda. Al cap d'uns dos anys aquesta situació en part es compensa tot i que mai arriben a recuperar nivells de vitamina D com els de les dones sanes.

Per aquest motiu, la Unitat de Recerca Musculo-esquelètica de l'Hospital del Mar recomana la medicació de la vitamina D en pacients diagnosticades amb càncer de mama i, en cas necessari, que prenguin aquesta vitamina, especialment les que han rebut quimioteràpia.

Marta Pineda Montcusi

Sota supervisió de Adolf Diez Perez

Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques

Facultat de Medicina
Universitat Autònoma de Barcelona
ADiez@parcdesalutmar.cat

Referències ▼